

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2006 r. — SANOFI AVENTIS przeciwko OHIM — G.D. SEARLE („ATURION”)

(Sprawa T-146/06)

(2006/C 190/41)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: SANOFI AVENTIS, S.A. (Paryż, Francja) (Przedstawiciele: E. Armijo Chavarri i A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: G.D. SEARLE LLC

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 lutego 2006 r. w sprawie R 227/2005-1,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: G.D. SEARLE LLC

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ATURION” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie nr 1.662.311

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprawie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy słowny znak towarowy „URION” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94, ponieważ rozpatrywane znaki towarowe mogą stwarzać prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2006 r. — Marie Claire przeciwko OHIM — Marie Claire Album (MARIE CLAIRE)

(Sprawa T-148/06)

(2006/C 190/42)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Marie Claire, S.A. (Castellón, Hiszpania) (Przedstawiciele: adwokaci T. Fernández Mateos i T. Marín Bataller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Marie Claire Album SA

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 6 marca 2006 r. w sprawie R-530/2004-2;
- stwierdzenie, w konsekwencji, że zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego nie dotyczą podstawy odmowy rejestracji wymienione w art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i że w związku z powyższym przepis ten nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania;
- stwierdzenie, że zgłoszony znak towarowy „MARIE CLAIRE” (nr 77 834) nie wykorzystuje w sposób niesłuszny odróżniającego charakteru lub renomy wcześniejszego znaku towarowego, z którego rejestracji uprawniony jest wnoszący sprzeciw, ani im nie szkodzi bez uzasadnionej przyczyny;
- orzeczenie, że postanowienia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego również nie znajdują zastosowania do zgłoszonego znaku towarowego, zgodnie z tym, co zostało stwierdzone w decyzjach wydanych przez wydział sprzeciwów i izbę odwoławczą;
- zezwolenie na rejestrację na rzecz skarżącej wspólnotowego znaku towarowego „MARIE CLAIRE” (nr 77 834) dla „strojów kąpielowych i artykułów bielizniarskich” należących do klasy 25 klasyfikacji międzynarodowej;
- obciążenie OHIM oraz ewentualnego interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „MARIE CLAIRE” dla towarów należących do klasy 25 — zgłoszenie nr 77 834

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Marie Claire Album SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowne i graficzne krajowe i międzynarodowe znaki towarowe „MARIE CLAIRE” dla towarów i usług należących do klas 1, 3, 14, 16, 18, 20-22, 24-28, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji wydziału sprzeciwów i uwzględnienie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2006 r. — Tomra Systems i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-155/06)

(2006/C 190/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tomra Systems ASA (Asker, Norwegia), Tomra Europe AS (Asker, Norwegia), Tomra Systems BV (Apeldoorn, Niderlandy), Tomra Systems GmbH (Hilden, Niemcy), Tomra Butikkssystemer AS (Asker, Norwegia), Tomra Systems AB (Sollentuna, Szwecja), Tomra Leergutsysteme GmbH (Wiedeń, Austria) (Przedstawiciele: A. Ryan, socilicitor i adwokat J. Midthjell)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności całości decyzji Komisji z dnia 29 marca 2006 r. COMP/E-1/38.113 — Prokent/Tomra oraz
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania, w tym także poniesionymi przez spółki skarżące kosztami uzyskania gwarancji bankowej związanej z obowiązkiem zapłaty grzywny;
- tytułem ewentualnym, obniżenie do zera lub w znacznym stopniu kwoty grzywny nałożonej w art. 2 wyżej wspomnianej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania, w tym także poniesionymi przez spółki skarżące kosztami uzyskania gwarancji bankowej związanej z obowiązkiem zapłaty grzywny.

Zarzuty i główne argumenty

Spółki skarżące stanowią część grupy Tomra, która prowadzi działalność w sektorze zbiórki zużytych opakowań po napojach, polegającą przede wszystkim na dostarczaniu samoobsłu-

gowych urządzeń do zwrotu opakowań i związanych z tymi urządzeniami produktów oraz świadczeniu związanych z nimi usług.

W 2001 r. Komisja otrzymała skargę w przedmiocie nadużycia przez spółki skarżące pozycji dominującej, co utrudniało składającemu skargę do Komisji podmiotowi dostęp do rynku.

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że w okresie 1998 — 2002 spółki skarżące naruszyły art. 82 WE oraz art. 54 porozumienia o EOG, wprowadzając w życie strategię wyłączności na rynkach samoobsługowych urządzeń do zwrotu opakowań w Austrii, Niemczech, Niderlandach, Norwegii i Szwecji, obejmującą porozumienia w przedmiocie wyłączności, indywidualne zobowiązania ilościowe oraz indywidualne strategie udzielania rabatów. Komisja nałożyła na skarżące spółki grzywnę w wysokości 24 milionów EUR.

Skarżące opierają swą skargę na następujących zarzutach:

- Komisja wykorzystwała w oczywisty sposób niewłaściwe i niewiarygodne środki dowodowe, aby wykazać, że grupa przygotowała strategię mającą na celu wykluczenie konkurencji oraz wprowadziła tę strategię w życie, zawierając z klientami w latach 1998 — 2002 49 porozumień;
- popełniła oczywiste błędy w ocenie tego, czy zawarte porozumienia mogły wykluczyć konkurencję i nie wyjaśniła tego przyczyn oraz popełniła oczywiste błędy w ocenie tego, czy zawarte porozumienia rzeczywiście wykluczyły konkurencję;
- naruszyła w oczywisty sposób prawo uznając porozumienia w przedmiocie wyłączności, indywidualne zobowiązania ilościowe oraz indywidualne strategie udzielania rabatów za niezgodne z prawem *per se* na podstawie art. 82 WE;
- popełniła oczywisty błąd, stwierdzając, że niewiążące zobowiązania ilościowe mogą naruszać art. 82 EC; oraz
- naruszyła zasady proporcjonalności i niedyskryminacji, nakładając na skarżące spółki grzywnę w wysokości 24 milionów EUR.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji

(Sprawa T-157/06)

(2006/C 190/44)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (Przedstawiciel: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich